

טן א מײַיַּה פֿעַל מְהֻלָּא
מְגִילָה הַלְכָה לְסֶמֶג
עַצְין לְטוֹצָעַת הַיְמָן סְמִינָן
מְלֵאָה פְּעִירָה :

זגחות וציוונים

דָאִי סַלְקָא דַעֲתָךְ לְמַזְבָּחַ קָרֵי לְיהִי
יַעֲקֹב אַל. (ב) נֶלְחָה לְכָלִי
גַּמְיִי כַּתִּיב (צָמוֹת י') וַיַּקְרֵה שָׁמוֹת ה' נֶסֶי
יַקְרֵה לוֹ ה' צְלוֹס (צְוָפְנִיס וּמִמְלְגָנִים)
פָּלָת וְגַלִּי מִמְּנִינָה יְחִילָרְלָמָס עַל
מְסָס הַנְּקָם וְעַל צְסָס הַצְּלוֹס צְהִלְעָרָע
לְכָלִן סִיוּ קוֹלְחַיְן לְמוֹעֵם כָּן חַכְלָל הַכָּל
לְיַכְלָה צָסָס מַעֲזָה צְנוּכָל לְוֹמֶר צָעַדְיִי כָּן
קְלָתוֹ יַעֲקָב הָל וְהָס לִיחְתָּל צִיעָקָב
קְרָלוֹ הָל סִיוּ לִיכְלָפְרוּסִי לְסָדִיחָה:
נְקוּט

וַיַּרְדֵּן מְעֻשּׂות הַחֲטָאת וְגוּ
עֲבוֹדָה לֹא ס"ד דְכַתִּיב זָבָח
וְתִבְרָא עֲבוֹדָה וְהַוְדָאָה חֲדָא
בְּרִכְתָּבָה כְּהָנִים דְכַתִּיב (ג) וַיִּשְׁמַוּ
ה דְהַקְבִּיה שְׁלָום שְׁנָאָמָר
וּעְשָׂרִים זְקָנִים וּמְהָם כִּמָּה

רבינו חננאל

ומואל בשכטובה בלעוז יווני וקורין אותה ללוועז יווני. ואותבנין עלייהו קראה גייפטית עברית עילמית מדית יוונית בכל שzon לא יצא. ופרקינן לא דמי מתניתין אלא לסיפה גייפטית לעברית לעברים יוונית יונום יצא אי hei רב מואל לווקמה מתניתין בכל לעוז. אין מתניתין כבריתא וודרב ושמואל בועלמא אתמר ואליבא דרבנן שמעון בן גמליאל אמר אף בספרים לא התירו שכתבו אלא יוונית אמרו בלעוז יוונית לכל קשר דיוונית לרשב"ג כאשורית לת"ק היא וקייל' אתניתין וכפירושא דבריתא.ohl ובלועז ששמע אשוריית ע"ג שלא ידע מאן קאמר יצא מ"ט דהא איכא מצות קראי רוסומי ניסא וכגון [נשים] ועמי הארץ שלא ידעת פירוש האחשתרנים בני הרכמים ה) אפילו הכי נפקין י"ח: קראה רוגין יצא. פ"י פיסקי פיסקי כגון שקורא ומפסיק ביןינו וחוזר ומתחליל ממוקם שפסק. סלולה פירוש הפוך בה והפוך בה כלומר התעסק בתורתך תמיד. מתאטא שמכבדין בו הבית. יהבך המשאווי שלך:

אדרבר אם אמר איש כי יבלע: [איוב ל, כ] ט) לך דמיה תהלה אליהם בצעון ולך ישלים נדר: [תהלים סה, ב]
ויעברו מתחזק היהודים וזכרים לא יסוף מזערם: [אסתר ט, כה] כ) ויאמר יי אל משה כתוב זאת זכרון בספר
ד בצתאתכם ממצרים: [דברים כה, יז] מ) והיה בהניח יי אלהיך לך מפל איביך מסביב הארץ יי אלהיך נתן
אליה ישראל: [בראשית ל, כ] ס) קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלויים עליהם ולא יעבור
ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים בידי הרצים בספרים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרכבים: [אסתר ח, י]
ק) ושמתייה למורש קفرد ואגמי מים ומאטמתהה במטאטה השמד נאם יי צבאות: [ישעה יד, כג]
[תהלים נה, מג]

אַחֲרֵי יִשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקַשׁוּ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֶת דָוד מֶלֶכֶם וְכִיוֹן שְׁבָא דָוד
בְּאַתָּה תִפְלֶה שֶׁנָאָמַר ^ב וְהַבְיאוֹתִים אֶל הַר
קָדְשֵׁי וִשְׁמָחוֹתִים בַּבֵּית תִפְלְתִי וְכִיוֹן שְׁבָאת
תִפְלֶה בְאֶת עֲבוֹדָה שֶׁנָאָמַר ^ב עֲוֹלֹתֵיכֶם
זָבְחִיכֶם לְرַצּוֹן עַל מִזְבְּחִי וְכִיוֹן שְׁבָאת עֲבוֹדָה
בְּאַתָּה תָוְדֵה ^ג שֶׁנָאָמַר ^ג זָבֵחַ תָוְדֵה יִכְבְּדָנִי
מָה רָאוּ לֹמֶר בְּרִכַת כְהַנִּים אֶחָר הַוְדָאָה
לְכַתִּיב ^ד וַיַּשֵּא אַהֲרֹן אֶת יָדָיו אֶל הַעַם
יִבְרָכֶם וַיַּרְדֵּן מִעֲשֹׂות הַחֲטָאת וְהַעֲוָלה
הַשְׁלָמִים אִימָא קָדוֹם עֲבוֹדָה לֹא ס"ד דְכוּרָה
מֵי כַתִּיב לְעַשּׂוֹת מִعֲשֹׂות כַתִּיב וְלִמְרָה אֶחָר
תָוְדֵה מַאי חִזִית דְסִמְכַת אֲהָאי סְמוֹךְ אֲהָאי
אַיִלְתָא הִיא וְמָה רָאוּ לֹמֶר שֵׁם שְׁלוֹם אֶחָר
אֶת שְׁמֵי עַל בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנְיַ אַבְרָכֶם נֶ
ה' יִבְרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְשְׁלוֹם וְכִי מַאֲחָר ^ה דְמָ
בְּיָאִים תָקִנוּ תִפְלֶה עַל הַסְדָר שְׁמֻעוֹן וְ
חֹזֶר וְסִדְרוֹם ^ו מִכְאָן וְאַיְלָךְ אָסּוֹר לְסִפְרָה בְעַ
מַאי דְכַתִּיב ^ז מַיְ יִמְלָל גִּבְרוֹת ה' יִשְׁמַעַ
גִּבְרוֹת ה' לְמַיְ שִׁכּוֹל לְהַשְׁמִיעַ כָל תַּהֲלָתוֹ אֶ
הַמִּסְפָר בְשִׁבְחוֹ שֶׁל הַקְבִּ"ה יֹתֶר מַדְאִי נַעַק

חר ישבו בני ישראל. מל שיזען
חטאת והעולה וגוי: חדא מילתא ד
אפל חת צולו לפיכך חיין נלה נמכת
הלה נו לזרי זתת חס המליט נ
יעו לך דימינר תרלה. אנד רבבי

משתוקא בתרין. הַס תְּלֵה נִקּוֹת
שביעית פ"ט מ"א יומא
יח ע"ב.

הגהות הב"ח

(ה) רשי' ל"ה עילמיה
לצון עילס הק"ד ווּמ"כ
מש"ד לוקמה בכל
לע"ז ומתניתין וכו'
ווקראה: (ב) תוספות
ל"ה למי ק"ד וכו' יעקד
הלו ואף על גב להבי נמי^ה
כמיג ויקלה צמו ט' נמי:

גלוין השם

גַּמְרָא שֶׁכְחֹם וְחוֹם
וּסְדֻרוֹם. לְעֵיל לֹא ג ע"ה
סְכוֹמָה לֹא מִד ע"ה: שְׁבָט
מִכְאָן וְאַיְלָךְ אֲסּוֹר
לְסִפְרָה. עַיִן לְקַמְנָה לֹא כָּה
ע"ה:

ליקוטי רשי

זיברכם. (מ"כ סוטה לו) נרמת כבנין ירכן ימלץ. וירד. מעלה המזגה [ויקרא ט, כב] ושמו את שמי. ירכוס נס המפולץ (ספלוי). ואנו אברכם. לישךן

וְהַמְלִיכָּס עַס הַכְּנִיס. ד"ה' [במדבר ו, כז]. הַיּוֹסֵף. כֵּל שְׁצִמּוֹ לוֹ. כִּי אָדָבָר. כִּי נֶذֶר זוֹ וְגַגְוָתָנוֹ. אֲבָם אָמַר אִישׁ. לְמִפְלָס כּוֹלָס. כִּי יִבְשַׁע. מִמְּקוּמוֹ כּוֹלָס. כִּי יִבְשַׁע. מִמְּקוּמוֹ [איוב לו, כ]. לְךָ דָּוְמִיהָ תְּתַחַלָּה. שְׂאַמְּיקָה מִסְלָה לְךָ לְפִי שְׁלִין קָצְנֶה לְפִזְמָנָה וְהַמְלָכָה צְבָנָה חַיָּנוּ הַלְּלָה גּוֹרָע [תְּהִילִים סה, ב]. בְּמַעֲרָבָא. גַּלְעָן יַעֲלוּתָן [שְׁבַת סה:]. נָזְכִּים. בְּקָרִיאָת הַמְגִילָה [אַסְתָּר ט]. כְּזָוִן. אֲשֻׁרוֹרִית. לְצָוָן. הַקּוֹדֵץ [לְעַלִיל ח:]. לִיהְיָה לְמַזְוָבָח קָרָא אֶל יַעֲקֹב אֵל. לְהַמְזַעַת קָרְיוֹן הַלְּיָהִי יַעֲלוּת הַלְּיָהִי עַל סְסָה שְׁבִיאָה רַקְדוֹת נְרוּךְ הַהְוָה עַמוֹ וְהַלְּיָהִי קָרְתָה הַמְזַעַת עַל סְסָה הַגָּמָם לְהַיּוֹת שְׁנָמוֹ אֶל מִקּוֹס נָזְכָה בְּקָרִיאָת הַצָּס לְלֹמֶר מִי שְׁהָוָה הַלְּיָהִי הַקְּצָבָה הַהְוָה נְהַלְתִּיס לִי שְׁטָמִיהָ יַעֲלוּת וְכֵן מְלִיאָה זְמַתָּה (שְׁמָוֹת י' מו') וַיָּקָרְתָה שְׁמָוֹת הַקְּצָבָה הַהְוָה נְהַלְתִּיס לִי שְׁטָמִיהָ הַיְיָ הַלְּיָהִי עַל סְסָה הַגָּמָם קָרְתָה שְׁסָס הַמְזַעַת לְהַזְכִיר שְׁנָמוֹ אֶל הַקְּצָבָה י' הַוָּה נְקִיָּה שְׁמָן כְּתָבָם. שְׁמָה הַמְגִילָה וְבְמַהְרָשָׁא ח"א]. אַפְּנִים. מִוְרָה נְגִילִיסָה סְפָרִים. וְכָתוֹבִים. לֹא הַתִּירֹז. הַסָּס לְצָוָן הַמְלָזָן מְלֹאָן הַקּוֹדֵץ [לְעַלִיל שָׁמְ]. כְּכַתְבָּם. שְׁמָה הַמְגִילָה כְּתוּבָה כְּתָבָן הַצְּרוּרִים כְּתָבָן שְׁמָן [אַסְתָּר שָׁמְ, כז]. פְּסָקִי. לְפָלְקִיס שְׁלִין נְכִינָן יְמָלֵד. מַאי חַלְוָגְלָזָות. שְׁנָנוּ צְפָרָק קְמָה דִיּוֹמָה (יְהָ). כֵּל שְׁגָעָת שְׁיָמִים הַמִּתְהָה הַוָּלְלָה הַזּוֹס וְהַחְלוֹגָנוֹ כְּזָוָגָר עַל מְלָקָות (יְרִמְיָה

תורה אור השלם א) אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יי' אלהיהם ואת דוד מלךם ופחרו אל יי' ולא טובו באחרית הימים: [חישע ג, ח] ב) והביאותים אל הר קדשי ושמהותם בבית תפליتي

עולה תייחם זובחיהם לרצון על מזבחו כי ביתי בית תפלה וקרוא לכל העמים: [ישעיה נ, ז] ג) זבח תודה יבדני
ושם דרכך אראנו בישע אלהים: [תהלים ג, כג] ד) וישא אהרון את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת
והעללה והשלמים: [ויקרא ט, כב] ח) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: [Numbers כו, כו] ו) יי' עוזרומו יתן יי'
יברך את עמו בשלוום: [תהלים כט, יא] ז) מי ימלל גבורות יי' ישמע כל תהלה: [תהלים קו, כ] ח) הימפר לו
ויהימים האלה נוראים ונעים בכל דור ודדור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלו
וישם באוני יהושע כי מהה אמחה את זכר מלך מתחת השמים: [שמות י, יד] ל) זכור את אשר עשה לך עד מלך
לך נחלה לרשותה תמחה את זכר מלך מתחת השמים לא תשכח: [דברים כה, ט] נ) ונצבר שם מזבח וקרוא לך
להיות עשים את שני הימים האלה בכתבם ובזמנם בכל שנה ושנה: [אסתר ט, כו] ע) ויכתב בשם המלך אחשוף
סללה ותronymה הכתבך ביהקבנה: [משלי ד, ח] צ) השלה על יי' יהבך והוא יבלבלך לא יתן לעולם מוט ל

הקורא למפרע פרק שני מגילה

ממורת הש"ם
עם הומפות

[ענין י. כט. פולין ט. נב. עין ר"ה לד. ובתוס' יג'ם ד"ה לדידי, ג) יג'ם מומך סס ימ: מה,], מוקפתה פלק צ, מעניות י. פקמיס קכ: גומט נ. נלה סג., עי" מוקפות מעניות י. עיטר מוקפות נלה, פ) לקמן דג יט., אס, י) מנומות דג, כ) מוקפתה פ"צ, עי" מוקפות יג'ם ו. ד"כ ה"ל עקי"ל, מנות נב; ג) גיטין ספט; ג) ב"ב רצח, ג) יבמות דף לט., פולין פמ: ועיין רצח, ח) וע"ע תוס' אות יח: ד"ה שומרת, בעידוכין יג. (רש"ש), ל) [עליכין יג.].

ג הב"ה

([מכתמי רשיי ל"ס]
סיעסה כו' בעוד
שהיבמה לפני):

הגהות הנר"א

גמ' במתורגם. נ"ג לפה"י
וזה שפט ימל טוח הצען
יראוס טוח סקלרין צלצון
גoso נפי טפיו רגילין
רגוס צעל פה וקמ"ל
ף למכיר חצளית יוהה
נו וקמ"ל הף סקלרין
לצונות יהה דאה גריין
דרום כולה וף סמייעוט
ככ' מדקה מלר (לעיל
ה) הטו הן כוי וכ"ס
לייה בטירוץ הנ"ל
וכלמי ומ"ט זילוטלמי
ציוידע גס חצளית להין
הן בלאו קיינו הס
בבבש חצளית לדה גמ'!
הן וקי"ל גמ' דילן
הן הף לנוו יהה יהה
מ' פצטה דממני
הטמל ובלועו כוי' וגמ'
ליין וזה יה ידע כוי'
פעטה זילוטלמי מכםע
כני סרמיכ"ז לדה יהה
הן פלועו דוקה וכלהן
הן במקהה כי סייכי
הן צעל פה הלה צי"ל
אי' דילן ס"ל כצומתל
הן כר' הצען מדפליין
הן מעל פה ולג פליין
רגוס (ועם"ט רצינו
גמ' ט קיון מל"ז):

ליקוטי ריש"י

[נדפס בסוף המסתה]

הנחות וציניות

"א"ר יוסף הילכה
שאמור משום ר' יי"
ואא בכת"י וכמה
שונים, וכ"ה נכון דהא
יוסף אמר להלן נקוט
בכיבוי בידך ולידידה
אמר אין הלכה כר"מ
לכתחא כרוב באיסורי
א"ש התוס' (דק"ס),
שפ"א: ב' בכת"י
ה' דשמעין ליה:
בכת"י ורמינהו
ה' נכון נכון אחדדי (דק"ס):
בגליון כת"י נוסף
דורשה
עלמא

ג'יה דהא כתיבא
דפוי (בגמ' ובריש'י):
דיבור בפנ' ע וקראן
לן וכו' (רש'ש, ע' ש)
[כ] **כך היה הגי'**

חוור ואקרוא אותו פסוק
דנים ולא נים תיר ולא
יצא דהא כתבה כולה
סוקא וכתיב ליה וכרכי
הרחק התירו לו אבל
כבי הא תנא. ואסיקנא
שכפי. דיפטרא דמליח
ברך ובן ברך שהלך
dacתיב על כן היהודים

יא אומר מישוח רבי תלמידה: ייד יייזויז אחד בעיינע סירופין. למפלע כמו מלט ה' האקליה ולרטא^ט וכן יה' מפומן יה' ממולט (זה דף נא): דחיש ליחידה. מקום טהית מהAMIL וLETIS מקילין: שומרת ים. מפה ליכמה ומג'ה גודל לינס^ע נ' הפל מן ההלין וקידצ' ה' הפטה כל ייכמה הפל צנפלה שיכמה לפניהן: אומרין לו המתן.

סירופין לא יצא ר' מונא אומר משום רב יהודה אף בסירוגין אם שהה כדי לגמר את כולה חזר לראש אמר רב יוסף הלכה טבר' מונא שאמר משום ר' יהודה אל אבי לרב יוסף כדי לגמר את כולה מהיכא רקאי לסייע או דלמא מרישא לסייע אל מרישא לסייע דא"כ נתת דבריך לשיעורין אמר ר' בא א"ר ירמיה בר בא אמר רב הלכה ברבי מונא בסורה מתנו ה כי בפומבדיתא מתנו ה כי אמר רב כהנא אמר רב הלכה ברבי מונא ושמואל אמר אין הלכה בר' מונא רב ביבי מתני איפכא רב אמר אין הלכה בר' מונא ושמואל אמר הלכה בר' מונא אמר רב יוסף נקט דבר ביבי בידך) דשמואל הוא דחיש ליהודה דתנן שומרת ים שקידש אחיו את אחותה משום ר' יהודה בן בתירה אמרו אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך הגדל מעשה אמר שמואל בהלכה בר' יהודה בן בתירה ת"ר 'השMIT בה סופר אותיות או פסוקין קראן הקורא [א] במתורגמן המתרגם יצא מציתיבי דהיו בה אותיות מטוושטשות או מקורעות אם רשומן ניכר כשרה ואם לאו פסולת הלא קשיא הא בכולה הא במקצתה ת"ר י' השMIT בה הקורא פסוק אחד לא יאמר אקרא את כולה ואח"כ אקרא אותו פסוק אלא קורא אותו פסוק ואילך יגנים לבית חננת ומצא צבור שקראו חציה לא יאמר אקרא חציה עם הצבור ואח"כ אקרא חציה אלא קורא אותה מתחילה ועד סופה: מתגננים יצא וכו': היבי דמי מtagnunim אמר דבר אשין נים ולא נים ^וثير ולאثير דקרו ליה עני ולא ידע לאחדורי סברא וכי מדכו ליה מזכיר: היה כתבה דורשת ומגינה אם אי דקא מסדר פסוקא פסוקא וכחוב לה כי

ונoon ליבו Mai הוי על פה הוא אלא דכתב פסוקא וקרי ליה ומיל' יצא האמר רבי חלבו אמר רב חמא בר גורייא אמר רב הלכה בדברי האומר כולה ושתהא כתובה כולה אין אלא דמנחה מגילה קמיה וקרי לה מינה פסוקא פסוקא לרבה בר בר חנה דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ט' אסור לכתוב אותן ליה אתרמוני. גופא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן אסור לכתוב מיתיבי א"ר רשב"א מעשה בר' מאיר שהלך לעבר שנה ב' בעסיא ולא היה ע' א"ר אבاهו שאני רבי מאיר דמייקים ביה ועפעפיך יישירו נגיד אמר לא אדרפי Mai ועפעפיך יישירו נגיד אמר לו אלו דברי תורה דכתיב בהו התשענין הון אצל ר' מאיר רב חמדא אשכחיה לרבות הנגאל דהוה כתוב ספר מישרין הון ואודה כל התורה כולה ליכתב על פיך אלא כד אמרו חכמים אסור לכתוב זדקה אמר כל התורה כולה ראוי שיתיכתב על פיך מכלל דמיישרין הון שעת הדחיק שאני אבי שרא לדבי בר חבו למיכתב תפלין ומווזות שלא יתניא ר' ירמיה אומר משום רבינו תפלין ומווזות נכתבות שלא מן הלכתא תפלין אין צריכיןشرطות ימווזות צריכיןشرطות אידי ואיזיד מיגרים גריסין: היהת כתובה בסם כו': סם סמא סקרה אמר הרבה בר בר ו

במישגיהם הפניי (המגובה "המperf"), נגיד, ייחס פ"ג מ"ב ובהתו"ז יחת ובר"ח ליעיל מ"ע"א:

ג' מחריב וברא אמר רבי יונה הירוחמי לא ישא ר' מאקוטם דבר ביבי בידך. דהமל לנין הלאה כלצ' מוניה דהמלה
שמוזל נלהך וכן הלאה דהין לרין נחזר נלהך להלאה
ולג נחיקולי דהמלה כן ולפי יומן קלי כוותיכ צפלק נמלת לד"ר
דא (זב :נד) דהמלה צהס צמע מצע תקיעות נמצע צעות פיס יה
מקישס הטע תניהם נמי הכל ומייתי

סירוסין לא יצא ר' מורה יהודה אף בסירוגין את כולה חזר בראש כר' מונה שאמר משובך לרבי יוסף כדי לגמור דקאי לסייע או דלמא מרישא לסייע דא"ב^ט אמר ר' אבא א"ר ירמיה הלכה כרבי מונה^ט ושכברbei מונה בסורת מונה מתנו הבי אמר רב כרבי מונה ושםו אל מונה רב ביבי מתני הלכה כר' מונה ושםו אל מונה אמר רב יוסף נידש שמואל הוא^ט דשםו אל הוא^ט דח שומרת יbam שקידוש משומ ר' יהודה בן בלוי המתן עד שיעשה אמר שמואל יהלכה כת"ר יה שמיט בה סופ וקריאן הקורא ו[א] במר מיתבי ידהי בה אוו מקורעות אם רשומן נפסולה יה לא קשיא הא כת"ר יה שמיט בה הקורא קרא את כולה ואח אלא קורא מהותו פסחים הבנשת ומצא צבור שיש אקרא חציה עם הצבוי אלא קורא אותה מותגנמן יצא וכו': היכר רבashi נים ולא נים ליה וענין ולא ידע לאלה ליה מידרבו בית רוחבו

וילך וטה מלך רצוי יומן נסוס לר"ט כן יונדק טהס טהה די נגמר מה כלב פועל נלהז מסני מה לדינה מה לדינה ומדתנית וותיה טמע מינט כלכתה כוותיה מכחן פומך לר"י עצומת גהמת ליב טממים עד טהמאל עס הטגול לדוצה וכרכו ותמן מה טמי רציה: **שליח** אחיו את אהותה. ווקף קידצ'ה חומלים לו חמtan מליצת כיוון להינה עדין מהה מרוקה נלהז וגוזה מהות זוקתו מהן מהן גמולה פיה ומהן לרייך להמתין קה פקע זיקה גמלי ודוקף קידצ'ה זמר נפילה הצע קודס נפילה גולג בטמה מהות זוקתו צעת קדושים מהן חומלים לו חמtan צהלי ג בטמה צום זיקה מעולס וטעמה כל' יסודה מצוש לטכל יט זיקה^ט: **תפלין** אין צריכין שרוטט. פילץ לר"ט דין הכל: **קנקנותם** חורתא דאוושכפי. פילץ הסוגנרטם^ט להרמינו"ה וקציה לה"כ ית מה קול בטיל להרמינו"ט נתקן כדי הולג ז"מ לקנקנות לה שי להרמינו"ט הרכי נמי מצמע התס^ט למפלצת ועמה לנקנמותה מה קול מצוש לכתי גמדצ'ה) וכמג ומפה גדי סוטה תא ציכל נמנחות ודי ציך צו ננקנמותה היו יכול נמנחות ויה"כ צ"ט קנקנמות לה שיינו להרמינו"ט צהלי כל יוס מהנו מנילין להרמינו"ט נתקן צדיו צלנו וחהפ"ה מה קין ליה צפיל גלה כדף רצב"ס צערוין (ט"ג יג. טס) לנקנמותה שיינו ויטרוילו"ז ונגי המליע התס צהיה יロקה^ט מ"מ י"ל ומצלמת צצומקיס מה מה פדק פדק: **לייפתלה**

בזoon ל'בו יצא וכו': י' היכי דמי אי דקא מסדר פסוקא
ג'זoon ל'בו מאוי הויע על פה הויא אלא דכתב פסוקא פסוקא
האמיר רבי חלבו אמר רב חמיא בר גורייא אמר רב הלכיה
שתחאה כתובה כולה ז'אלא דמנחה מגילה קמיה וקרי
ל'רבה בר בר חנה דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
יאתרמי ליה אתרמוני. גופא אמר רבה בר בר חנה
אייתיבי אמר רשב"א מעשה בר' מאיר. שהלך לעבר ש
א"ר אבاهו. שאני רבי מאיר דמיקיים ביה ^א ועפעריך
עדפתא Mai ועפעריך יישרו נגדך אמר לו אלו דברי תורה
מיושרין הן אצל ר' מאיר רב חמרא אשכחיה לרבות
יאויה כל התורה כולה ליכתב על פיך אלא כד אמר
עדקה אמר כל התורה כולה ראויות שתיכתב על פיזן
שעת הדחיק שאני אבי שרא לדבי בר חבו ^ב למייכתנו
יתניא ר' ירמיה אומר משום רבינו ^ג תפליין ומזוזות
הלכתא י' תפליין אין צרכיןشرطות י' מזוזות צרכי
א"ט מיגרים גרישין: היהת כתובה בסם כו': סם סמא ס

א אם קראה סיורגין אפילו שהה כמה יצא וاع"ג דא"ר יוחנן משום רב שמעון בן יהוץך
ונגילה אם שהה כדי לגמור את כולה חזרו לראש הא אמר ר' יוחנן לר' אבاهו לדידי לא סבירא
שעות ביום יצא ותניא כוותיה ובתלמוד ארץ ישראל אמרו ממשניה דבר הלכתא כר' מונא
משום ר' יוסי הגלילי. ת"ר השמייט בה סופר פסוק ואותיות וקראן הקורא כמתורגמן
שמוסיף דברים מלכו לבורר הטעם ונמצא קורא אותן על פה כן גם הקורא את פסוק
א דרミニין על מה א דתניא היו בה אותיות מוטשטשות או מקודעות אם רשומן ניכר יצא
מי דקתי קראה על פה לא יצא ופרקין הני מיili בכולה אבל פסוק או אותיות אם (ז) עשה וק
וכן מי שנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שקראו ח齊ה לא יאמר אקרוא מיכן ואח"כ אחיזור ונק
ידע לאחדורי סברא וכי מדכוו ליה מדבר אם הוא מתנמנם כי האי גונא יצא ואם לאו לא י
ידי דמי כתבה מיכן שארבעה עשר מותר בעשיית מלאכה מיהו בעין לקורתה מגילה שהיא כו
לו אות אחת שלא מן הכתב. וاع"פ דאמר דכתב ר"מ באסיה מלכו מגלה וקראה והיה ביל
למי שהוא [בקין] כר"מ וקייל שכתב אחת מלכו והנicha לפניו וכתב אחרת ממנה שנמצא ס
תפילין אין צריכין שרטוט וallow נכתבים שלא מן הכתב מ"ט מגرس גרסו להו. הייתה כתוב
באלו כולם [לא] יצא עד שתבהא כתובה על העור (ט) ובדין דגמר כתיבה כתיבה ג) ויאמר להם
ג) מקום. אמר ובא לש"ב בן ברוך שעמידה לעיר קורא במקום אלא שעתיד לחזור בליל י"ד וננו

טז א מ"י פ"ג מס' ל' מיגילת הילכה ה' מוס"ע
ה' ט' סימן מל' סעיף ס':
יז ב מ"י פ"ז מס' יטס
וחלילת הילכה כ סמג
עצין נ' טוס"ע ה' ט' ע
סימן קטע סעיף ס':
יח ג ד ה מ"י פ"ג מס' ל'
מיגילת הילכה י' סמג
עצין מד' ס' 7 טוס"ע ה' ט'
סימן מל' סעיף ג':
יט ו מ"י סס הילכה ה'
טוס"ע סס סעיף ו':
כ ז מ"י פ"ג סס הילכה ז':
כא ח מ"י סס פ"ג הילכה
ו טוס"ע סס סעיף י':
כב ט מ"י פ"ה מס' ל'
מפירין הילכה י'
טוס"ע י"ז סימן רעד
סעיף ז':
כג י מ"י סס טוס"ע ה' ט'
ס' נ' נ' סעיף ו':
כד ב מ"י סס טוס"ע י"ז
סימן רפה סעיף ס':
כח ל מ"י סס טוס"ע
ה' ט סימן נ' סעיף נ':
כט ו סעיף נ':

אליז'ה יש"ם

גָמְרָא עַד שִׁיעֻשָׂה
אֲחִיךְ הַגְדוֹלָה. כִּמְנִימִין
יכּוֹמוֹת דָּבָר מֵהַ לְיָוָה וְהַלְסָה
כִּמְנִימִין כִּמְשִׁנִּים לְיִמְתָּה
כֵּן וְעַיִן כְּמוֹיָעָט צָסָה:
[מִכְמָה] שֵׁם אַסְפָּרֶז
לְכַתּוֹב. עַי יּוֹמָה לוֹ עַזְבָּן
צָמָוקְן 7/ב' נְמִילּוֹגִין]:
שֵׁם שַׁהֲלָךְ לְעִבָּר
שְׁנָה. עַיִן יִכְמֹות קְנוּ
עַל מָודָה טְהַמָּה ר' עַזְבָּן:
שֵׁם שְׁאָנֵי ר' מָה. עַיִן
מַעַל כְּלָהָצִים ס' פ' לְזָוִי
צְמִילָץ סְסָמִי מְגִילּוֹת כְּמַבָּזָבָז
גָּנוֹ סְלָהָצָונָה וּקְיִיסָּס
סְצָנִיא: [מִכְמָה] שֵׁם
דְּכַתִּיב בְּהֵזָה. כְּלּוֹמָד דָּבָר
ב' עַזְבָּן]:

תורה או רחמים
א) עיניך לנבה יביטה
ונפעך יישרו נגדך;
[משל ב. ב]

רביינו חננאל

ת"ר קראה סירוגין
יצא כדארמיי. סירוסין
ה) חדא חדא אחד זולתי
אחד. כגון שקורא פסוק
ומניה פסוק וקורא פסוק
שלישי וחוזר וקורא
הפסוק השני שהניח כי
האי גונא לא יצא ר' מונה אמר משום ר'
יהודה אף בסירוגין אם
שהה כדי לגמור את
כולה ע"ג שחזר וקרוא
הנסאר והשלימה לא
יצא. ואוקימנא בששה
לגמר את כולה מרישא
לסיפה מוהי בימי
אחשורוש עד כי מרדכי
היהודי. ואסיקנא אמר
רב יוסף נקוט דבר ביבי
בידך דאמר רב אין הלכה
כר' מונה ושמואל אמר
הלכה כר' מונה דמשמעות
לשמוואל דחייב
לייחידה דתנן שומרת
יבם שקידש אחיו את
אחotta כו' ופשוטה היא.

וקייל' כרב דאייסורא
היא ולא חישין לשמואל
בஅחרית ראש השנה בהלל
לי. ואמר שמע ט' תקיעות
שאמר משום ר' יהודה ש
המתרגם כלומר דורך המתה
או אותיות על פה אעפ"כ
ואם לא יצא וממתניתה
אלא קורא אותה מאותו פ
תיר ואי קרו ליה עני להו
ומנהחא קמיה אלא כותבה
יוחנן דאמר אסור לכתוב
זולתי שעת הדחק לא ואכן
והלכתא מזוזה צריכה שרוי
וקמich ולא עפיין. נייר מה
לעיר אם עתיך לחזור ק

השישת יישלה על הברון הונאל. *) קילג'היל גוינו אף ור' גבריאלי נבחר לכהן בדין האינו עולמי *) רבי ברוך ז'רמן ירבניא לכהן במלוכה ונפטר בבית עטמאת ר' :